PSALMUL 7

1. [1]DOAMNE, Domnul meu, în Tine
eu îmi caŭt scăpare,
scapă-mă de toți aceia
care-mi vor pierzare,
[2]ca să nu fiu rupt de dânșii
ca de leul tare!

2. [3]DOAMNE, Domnul meu, de este
făr’delege-n mine,
[4]dac-am răsplătit cu răul
fapta vrĕunui bine
și n-am izbăvit pe cel ce
m-asuprea pe mine,

3. [5]atunci să mă urmărească
cei răi — să m-ajungă,
viața la pământ să-mi calce
cel ce mă alungă
și în praf să-mi calce slava
de-o vi-a-ță lungă.
[*Oprire*]

4. [6]Scoală, DOAMNE,-n contra celui
ce mă urmărește,
dă-mi a Ta ajutorare,
Doamne, Te trezește
să-mi ajuți — și-o judecată
dreaptă rânduiește!

5. [7]Să Te-nconjure-adunare
multă de popoare,
neamurile toate, Doamne,
să Te înconjoare!
Tu să șezi mai sus de dânșii,
pe-o ‘nălțime mare!

6. [8]DOMNUL judecă pe neamuri:
DOAMNE, fă-mi dreptate
dup-a mea neprihănire
și nerăutate,
după nevinovăția
faptelor curate!

7. [9]Pune-odată capăt celor
răi și răutății
și-ntărește pe toți fiii
buni ai bunătății,
Tu ce cercetezi lăuntrul,
Doamne al dreptății!

8. [10]Scutul meu e-n Dumnezeul
care mântuiește
pe cel care-n curăție
inima-și păzește.
[11]El drept judecă... mânia-I
pururi se stârnește.

9. [12]Dacă cel rău nu se-ntoarce,
Domnul Își ascute
sabia și-Și încordează
arcul Său cel iute
[13]și săgeți de moarte-aruncă
vieții lui pierdute.

10. [14]Iată, cel rău pregătește
rău și-nșelăciune,
[15]face-o groapă, dar în
groapa-i
tot el se răpune,
[16]răul ce-l urzea la altul
peste el se pune.

11. [17]Eu voi lăuda
pe DOMNUL
pentru-a Lui dreptate,
al Său Nume sfânt cânta-L-
vor
buzele-mi curate,
c-al Său Nume ‘nalt și tare
sfânt și minunat e!